

ਸਿਵਲ ਐਰੀਜਨਲ ਸਾਈਡ

ਫਲਸ਼ਾਅ, ਜੇ.

ਦੀ ਫੈਡਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਪੀ.ਬੀ.) ਲਿਮਿਟਿਡ., ਜਿਸਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹੈ, ਹੁਣ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀ ਅਲਖ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਅਧੀਨ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਦੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਵਾਦੀ।

1950 ਦਾ ਸਿਵਲ ਐਰੀਜਨਲ ਨੰਬਰ 126

1955

11 ਅਪ੍ਰੈਲ

ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੇਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ (1949 ਦਾ XXIII)- ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (1949 ਦਾ X)- ਧਾਰਾ 45-ਐ- ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ- ਵਧਾਈ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ- ਲਾਭ ਦੀ ਆਮ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਦਾ - ਕੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ - ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX) - ਧਾਰਾ 20 - ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਸੀਦ - ਕੀ ਸ਼ਿਊਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਸ਼ਿਊਰਟੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੇਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਮ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਸ਼ਿਊਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ (ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ), ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਜ ਲਾਲ ਮਹਾਂਦਿਰੱਤਾ (1), ਗੋਪਾਲ ਦਾਜੀ ਸਾਠੇ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਬਿਨ ਸੋਨੂੰ ਬੈਤ (2), ਬ੍ਰੇਜ਼ੇਂਦਰੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੋ- ਆਪਰੇਟਿਵ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਿਡ, (3)), ਕੇਥਨ- ਦਰਮਨ ਚੇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਨਮੁਗਮ ਚੇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਵੈਯਾਪੁਰੀ ਪੰਦਾਰਮ, ਬਨਾਮ ਸੋਥਾਰਾਮ ਚੇਟੀਆਰ (5), ਸੁਵਾਲਾ ਵਾਮੀਚੰਦ ਬਨਾਮ ਫਜ਼ਲੇ ਹੁਸੈਨ ਰਾਜਬਲੀ ਬੇਹਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਨੰਦੂ ਸ਼ਾਹ। ਜੈ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (7), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ; ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੇਵਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (8), ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਨੱਥੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (9), ਰਣਜੀਤ

ਰੇ ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਮੋਹਨ ਗੁਪਤਾ (1), ਅਤੇ ਗਣ ਨਾਥ ਸੇਨ ਬਨਾਮ ਰਣਜੀਤ ਰੇ (2), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਉੱਤਰਵਾਦੀਆਂ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਫਲਸ਼ਾਅ, ਜੇ. ਫੈਡਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਲਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਨੇ 28 ਜਨਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 18,496-9-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਤਿੰਨਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ, ਸੇਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਚੰਦਰ ਪ੍ਰਭਾ ਅਤੇ ਫਰਮ ਤਨਸੁਖ ਦਾਸ- ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਵੱਲੋਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਦੁਆਰਾ, ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ 'ਤੇ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 26 ਮਾਰਚ, 1945 ਨੂੰ 6 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ 15,000 ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਨ। ਇਹ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦੇ ਅਮਲ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡਜ਼ ਦੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗਾਰੰਟੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਮ ਸਮਝੌਤਾ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਿਊਰਟੀ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਦੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਖਾਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰੋਨੋਟ, ਟਾਈਟਲ ਡੀਡਜ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੇ ਬਰਾਬਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਰੋਕਰ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਪੱਤਰ ਮੈਨੇਜਰ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਚਾਲ ਚੱਲੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 23 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਫ੍ਰੇਮ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ

ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 1950 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ-

(1) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ?

(2) ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੈ?

(3) ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਦਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

(4) ਕੀ ਸੂਟ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?

(5) ਕੀ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਊਰਟੀ ਹੈ?

(6) ਰਾਹਤ.

(7) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੱਕੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ, ਸਾਬਕਾ ਲੇਖਾਕਾਰ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੈਨੇਜਰ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸਹਿਗਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ, ਰਸੀਦ ਸੀ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1/ A- 15,000, ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ। 26 ਮਾਰਚ, 1945 ਦੀ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਅਕਾਊਂਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਪੇ- ਇਨਸਲਿੱਪ, ਮਿਤੀ 28 ਜਨਵਰੀ, 1946, 806-6-3 ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਜੇ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪਾਸੇ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਮੈਨੇਜਰ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸਹਿਗਲ ਨੇ ਗਾਰੰਟੀ ਬ੍ਰੇਕਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਗਾਰੰਟੀ ਬਰੇਕਰ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਾਤੇ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਲਈ ਆਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਖਾਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੇਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਖੋਹਿਆ ਗਿਆ ਇਸ ਦਾ ਉਸਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਨਵਰੀ, 1948 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਚ.ਐਲ. ਮਾਥੁਰ ਦੱਸਦਾ ਸੀ, ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਿਸਟਰ ਐਚ.ਸੀ. ਮਾਥੁਰ ਨੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ। ਸੇਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੱਤਰ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਦੁਆਰਾ ਐਚ ਐਲ ਮਾਥੁਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਨੋਟ, ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਪੱਤਰ, ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਮੇਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੌਂਪੇ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਸੇਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਬਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬੈਂਕ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਜਨਰਲ ਗਾਰੰਟੀ ਬਰੋਕਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਖਾਤੇ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। . ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੇਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮਾਰਚ 1948 ਦੇ ਲਗਭਗ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਲਏ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਐਚ ਐਲ ਮਾਥੁਰ ਨਾਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਬੈਂਕ ਦੇ ਗਾਰੰਟੀ ਬ੍ਰੇਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਲੋਨ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 1 ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ (ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਫਾਈਲ ਜ਼ਰੂਰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੇਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਨੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਡੀ.ਏ. ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਖਾਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 15,000 ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਨ। 26 ਮਾਰਚ, 1945 ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. 1/ ਏ.. ਵਾਊਚਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਵਾਊਚਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਪਰ ਸੇਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਉਸ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਸ- ਬੁੱਕਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਖੁਦ ਦੀਆਂ ਅਕਾਊਂਟ ਬੁੱਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਗੜਬੜੀ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

ਇਹ ਇਕਦਮ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਡੀ.ਏ. ਸੇਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲਏ ਹਨ। ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 15,000 ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। 28 ਜਨਵਰੀ 1946 ਨੂੰ 800, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੂੰ ਖਾਤੇ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਮੋਸ਼ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੂਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਗਾਰੰਟੀ ਬਰੋਕਰ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਅਸਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੈਂਕ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜੇ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਪਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਦੇ ਇਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨਾਲ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 18 ਅਤੇ 19 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਕਥਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:-

"ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੰ. 18 ਅਤੇ 19 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਚੀ- ਕਮ- ਗਾਰੰਟੀ- ਬਰੋਕਰ ਵਜੋਂ,

ਇਤਫਾਕਨ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਗਾਰੰਟੀ ਬਰੋਕਰ ਦੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਵਜੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹ- ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਮੈਨੇਜਰ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਦਾ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਮ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਸਭ

ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਇਸ ਖਾਸ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਜੇ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਜਨਵਰੀ 1948 ਵਿੱਚ ਸੇਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਅਤੇ (ਜੇ ਵੀ ਚਾਲ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਬੈਂਕ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਲਾਭ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 3 ਕਿ ਬੈਂਕ ਸੇਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀ ਮੌਰਗੋਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਵੈ- ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਤੇ 1949 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਆਮ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਮ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸੇਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਦੁਆਰਾ 28 ਜਨਵਰੀ 1946 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਮ ਮਿਆਦ 28 ਜਨਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਿਆਬ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ (ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਜ ਲਾਲ ਮਹਾਂਦਿਰੱਤਾ (1) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ ਪਿਛਾਖੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਂ- ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬੈਂਕ 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, ਸੇਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਵਰੀ, 1946 ਵਿੱਚ ਸੇਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 21 (ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ) ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ। 2) ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਜੋ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 20(1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਿਊਰਟੀਦਾਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲਈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਗੋਪਾਲ ਦਾਜੀ ਸਾਠੇ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਬਿਨ ਸੇਨੂੰ ਬੈਂਕ (1) ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੇਨਕਿੰਸ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਐਸਟਨ ਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯਕੀਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਨਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। - ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰੈਂਜ਼ੇਂਦਰੋ ਕਿਸ਼ੋਰ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੇ- ਆਪਰੇਟਿਵ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਡ, (2), ਸੈਂਡਰਸਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਮੁਕਰਜੀ ਜੇ. ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਊਰਟੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਊਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇ। ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦੇਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਉਹੀ ਲੈਣ- ਦੇਣ, ਅਤੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦਾ ਧਾਰਾ 128, ਜੋ ਸ਼ਿਊਰਟੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ (ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਹਿ- ਵਿਆਪਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕਨੂੰਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੇਸ਼ਾਗਿਰੀ ਅਈਅਰ ਜੇ. ਨੇ ਕੇਠੰਦਰਮਨ ਚੇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੂਨਮੁਗਮ ਚੇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1), ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, ਵੈਯਾਪੁਰੀ ਪੰਡਾਰਮ ਵਿੱਚ ਬੇਸਲੇ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਬਾਰਡਸਵੈਲ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। v. ਵੀ. ਸੀਤਾਰਮਾ ਚੇਤਿਆਰ (2), ਗਰੂਵਰ ਜੇ. ਨੇ ਵੀ ਸੁਵਾਲਾ ਵੇਮੀਚੰਦ ਬਨਾਮ ਫਜ਼ਲੇ ਹੁਸੈਨ ਰਾਜਬਲੀ ਬੋਹਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। .

ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਦਿਆਲੂ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਨੰਦੂ ਸ਼ਾਹ- ਜੈ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਜੈ ਲਾਲ ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਿਰ ਜੇ.ਜੇ. ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਊਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੋਰ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਸੀ। ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੇਵਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਸਕਾਟ- ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਲੈਸਲੀ ਜੇਨਸ ਜੇ.ਜੇ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸਬ- ਮੌਰਗੇਜਰ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਬ- ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਇੱਕ ਸਬ- ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਬ- ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਨੱਥੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਵਿਚ ਵੀ। ਮਾਰਟੀਨੇਊ ਜੇ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ

ਸ਼ਿਊਰਟੀ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ- ਵਿਆਪਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਲਾਭ ਇਕੱਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਦੇ. ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਲਾਰਟ- ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਜੇ. ਨੇ ਵੀ ਰਣਜੀਤ ਰੇ ਬਨਾਮ ਕਿਸੇਰੀ ਮੋਹਨ ਗੁਪਤਾ (1) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੇਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੂਲ ਜਾਂ ਸ਼ਿਊਰਟੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 20 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਤਾਵਾਂ, ਮੂਲ ਜਾਂ ਸ਼ਿਊਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਲਾਰਟ- ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਜੇ. ਦੇ ਫੇਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਬੀਸ਼ਾਇਰ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਮੈਕਨੇਅਰ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ, ਗਣਨਾਥ ਸੇਨ ਬਨਾਮ ਰਣਜੀਤ ਰੇ (2) ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਤਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖਰੇ ਫੇਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੇਸਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੇਸਲੇ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੇਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੀ-

"ਇਹ ਗਾਰੰਟੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਨਾ ਤਾਂ ਡਰਬੀਸ਼ਾਇਰ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਕਨੇਅਰ ਜੇ., ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਖੇਪ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲੈਰਟ- ਵਿਲੀਅਮਸ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਇਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਢੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੂਟ 1,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਲੈਰਟ- ਵਿਲੀਅਮਜ਼, ਜੇ. ਸ਼ਾਮਲ ਖਰਚੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਾਰਟ- ਵਿਲੀਅਮਜ਼, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ ਕਹੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਬਿਆਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਮ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਊਰਟੀ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਸੀਦ, ਸ਼ਿਊਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ 18,496-9-0 ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਅਦਾ ਕਰਨਗੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। - **Mohinderpal Singh, Translator.**